

[Korsgaard.]

min Hukommelse ikke er god nok —, men jeg kan vanskeligt tro, at det Tilfælde, Ministeren fremdrog, kan sidestilles med det, her er Tale om, og i alt Fald er min øjeblikkelige Indstilling den, som for tre Aar siden altsaa maa have været Ministerens, at de paagældende Selskaber skal have Skattefrihed. Det synes jeg kun burde kunne glæde Ministeren. Jeg gaar saa ud fra, at der er ikke ringe Sandsynlighed for, at Ministeren kan tiltræde dette Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Der er ikke Tale om, hvorvidt de to Ting kan sidestilles. Der er Tale om ganske det samme Spørgsmaal. Efter en Henstilling fra Venstre i Udvalget dengang, gik jeg med til, at det blev paalagt som Pligt, at Fritagelse skulde ske. Det ærede Medlem udtalte sig ikke her i Tinget stærkt imod det, men det ærede Medlem og hans Parti vilde ikke stemme for det. Det ærede Medlem kan slaa op i Rigsdagstidende for 1933—34, Tillæg B. Sp. 1239, der vil det ærede Medlem finde det. Naar det ærede Medlem siger, at ogsaa jeg altsaa har skiftet Standpunkt, skal jeg dertil svare, at jeg gik med til dette dengang som en Indrømmelse til Partiet Venstre. Men da der under den senere Behandling i Landstinget er vist mig Eksempler paa, at Bestemmelsen kunde komme til at virke urimeligt, er det klart, at jeg har taget Hensyn dertil, og saa vidt mig bekendt har man heller ikke fra Venstrepartiets Side indvendt noget mod de Ting, der i saa Henseende er kommet frem.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslag Nr. 1 (se Tillæg B. Sp. 649)

forkastedes med 72 Stemmer mod 17.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 73 Stemmer mod 19.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Kjær: De Ændringer, som Flertallet i det andet høje Ting har foretaget i Lovforslaget, siden det sidst blev behandlet her, kan vel ikke siges at være meget betydende, men paa den anden Side maa det siges, at de har ikke gjort Lovforslaget mere tiltalende for os. Vi stemte imod Lovforslaget

ved tredje Behandling her i Folketinget før Jul, og det samme agter vi at gøre i Dag. Ved tidligere Lejlighed har jeg begrundet denne vor Afstemning, og jeg skal i Dag kun sige, at vi stemte imod Lovforslaget, fordi vi deri fandt en meget uheldig Udformning af i og for sig rigtige Principper. Dette kommer frem paa en Række Omraader, stærkest efter min Mening paa det Omraade, der omfatter Erhvervsbeskatningen. Her har man, idet man overhovedet ikke har villet beskæftige sig med Ejendomsbeskatningen og dens Betydning, tilsidesat Hensynet til Skatteyderne. Her har man endvidere ved at skrue det Indtægtsbeløb, ved hvilket Erhvervsbeskatningen begynder, længere og længere ned, forfordelt Opholdskommunerne, og her har man endelig ved at gennemføre Erhvervsbeskatning af Stats-tjenestemændene paa urimelig haard Maade ramt en Klasse af ærede Medborgere, hvis Interesser man ellers fra Regeringspartiernes Side plejer at fremstille sig som en Slags autoriserede Varetagere af.

Hvad der her er sagt, er ikke alene Udtryk for mine Synspunkter; heller ikke alene Udtryk for mit Partis Synspunkter. Det er nøjagtigt det samme, som blev gjort gældende af den Deputation, der for ikke-saa lang Tid siden var sendt her over fra Jerne Kommune for at forhandle med Landstingsudvalget. Uafhængigt af Partihensyn vil de samme Synspunkter kunne finde Udtryk i hver eneste Oplandskommune Landet over; vistnok paa hvert eneste Møde i Centralorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, ogsaa paa det sidste Møde, man holdt i December Maaned, kom disse Synspunkter til Udtryk. Men det mener man altsaa at kunne se bort fra; man gennemfører det, som man mener tjener ens Interesser bedst. Til hvis Ære og Gavn sker det da? For mig hersker der ikke nogen Tvivl om, at naar engang Resultatet af den nye Erhvervsbeskatning bliver gjort op, vil det vise sig, at kun enkelte større og navnlig vor eneste store By København har haft virkelig Fordel deraf. Og denne Urimelighed sammen med de øvrige, som Lovforslaget indeholder, foranlediger os til at stemme imod det.

Korsgaard: Jeg vil gerne begynde med at sige, at naturligvis ønsker jeg ikke at sinke Lovforslagets Gennemførelse ved at holde en lang Tale. Jeg understreger, at jeg ikke ønsker at sinke Lovforslagets Gennemførelse, idet jeg tænker paa, at det var Meningen, at Lovforslaget skulde have været gennemført her i Fredags;